

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla a dr. Slezák József ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Dr. Bíró Dr. Farkas Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen közüzemi díjtartozás megfizetése iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2010. január 6. napján kelt 4.G.40.170/2008/26. számú ítélete ellen az alperes 27. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására - 746.400,- (Hétszáznegyvenhatezer-négyszáz) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 250.000,- (Kettőszázötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alábbi tényállást állapította meg.

A felperes és az alperes között 2007. június 7. napján közüzemi szerződés jött létre a **Helység 1 ...** szám alatti fogyasztási hely gázszolgáltatásának ellátására. A jogviszony 2008. május 7. napján szűnt meg, ekkortól a fogyasztó a **Helység 1 "A"** Kft. lett. A jogviszony fennállása alatt az elfogyasztott gázenergia után a közüzemi díj összege 12.478.592,- Ft-ot tesz ki, amely tartozást az alperes egyéb befizetései 39.298,- Ft-tal csökkentenek, így az alperes közüzemi díjtartozása 12.439.294,- Ft. A felperes a havi leolvasási és számlázási kötelezettségét elmulasztotta, az alperes felé a fennálló tartozásról szóló számlát 2008. július 31-én bocsátotta ki, 2008. augusztus 15-i fizetési határidővel. Az alperes fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

A felperes az alperes 12.439.294,- Ft, valamint ennek az összegnek a 2008. szeptember 16. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra vonatkozóan a késedelemmel érintett naptári félévét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegével megegyező mértékű kamat, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Előadta,

hogy a felperes jogelődje, és az alperes között 2007. június 7. napján közüzemi szerződés jött létre a ... **Helység 1**, ... fogyasztási hely vonatkozásában, amely 2008. május 7. napján szűnt meg. A fogyasztási helyen egy gázmérőóra, valamint egy korrektor van kihelyezve, a számlázás a korrektor alapján történik. Az új fogyasztó, a **Helység 1 "A"** Kft. 2008. májusa óta ugyanazon mérővel vételez gázt, és azokkal kapcsolatban problémát nem jelzett a felperes felé. Hivatkozott arra, hogy a közüzemi szerződés erre vonatkozó rendelkezése ellenére elmulasztotta a havi leolvasásokat elvégezni, ezért havi elszámoló számlák nem készültek, az ügyfélcsere alkalmával rögzített óraállással 11 havi fogyasztást számlázott ki a végszámlával.

Az alperes ellenkérelmében kérte a felperesi kereset elutasítását, mint megalapozatlant. Vitatta a szerződés létrejöttét, és a felperesi követelés összezszerűségét is. Arra hivatkozott, hogy az **"B"** Kft-vel létrejött szerződése alapján az alperes megrendelte a felperestől a gázszolgáltatást, befizette a csatlakozási díjat, de a kivitelezés során felmerült gázdíjat az **"B"** Kft-nek kellett volna megfizetnie. Ennek elszámolására 2007. december 5. napján kelt jegyzőkönyvben rögzítették a gázmérő óra számát (1107447), és annak állását (7501,27 m³). Előadta, hogy ehhez képest a felperes által készített számlán 2007. december hónapra fogyasztásként 10.343 m³-t tüntetett fel, míg a 2007. december 31-i mérőállást 69.445 m³-ben határozta meg.

Az elsőfokú bíróság 2010. január 6. napján kelt 4.G.40.170/2008/26. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg a felperesnek közüzemi díjtartozás címén 12.439.294,- Ft-ot, ezen összeg 2008. szeptember 16. napjától számított a kifizetése napjáig járó, a késedelemmel érintett egyes naptári féléveket megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamatát, 746.400,- Ft felperes által előlegezett illetéket, és 500.000,- Ft ügyvédi munkadíjat.

Indokolása szerint a felek között a közüzemi szerződés érvényesen létrejött, figyelemmel arra, hogy a polgármester a szerződéskötésnek, a mérőóra felszerelésének, valamint az alperes fogyasztóvá válásával tisztában volt, ennek ellenére nem kifogásolta fogyasztói minőségét. Az alperes nem hivatkozhat álképviselőre, a felperes részéről eljár személynek nem kellett tudnia arról, hogy csak a polgármester jogosult a szerződés aláírására. Az alperes és a kivitelező közötti szerződés a perbeli jogviszonyt nem érinti, az legfeljebb az alperes és a kivitelező közötti elszámolás tárgyát képezheti. A felperes a követelés összegét is bizonyította, a szakértői vélemény alátámasztja azt, hogy a korrektor a felperes által állított mennyiséget mérte a szerződéses időszakban, az után a felperes helyes számítási módot alkalmazott, tehát a közüzemi díj összege a kereseti követeléssel egyezik meg. Álláspontja szerint a felperes számlaadási kötelezettségének elmulasztása a késedelmi kamat kezdődőpontja szempontjából bír csak jelentőséggel.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte, másodlagosan pedig a késedelmi kamatokban - pernyertességtől függetlenül - a felperes marasztalását, figyelemmel a felperes gondatlan mulasztásaira. Megismételte az elsőfokú eljárásban az **"B"** Kft-vel kötött szerződésére való hivatkozását, mely szerint a gázdíj megfizetésére a kivitelezés

időszakában, a 2007. december 5. napján történt átadó-átvevő jegyzőkönyv keltéig a kivitelező köteles. Előadta, hogy amennyiben a felperes havonta számlázott volna, úgy azokat a számlákat a kivitelezőnek kellett volna megfizetnie. Ismételten előadta, hogy a 2007. december 5-i jegyzőkönyvben rögzített mérőálláshoz képest a számlában szereplő havi összegek nem életszerűek, hanem fiktívek. Ugyancsak hivatkozott a szerződés létre nem jöttére, figyelemmel arra, hogy a szerződést aláíró "C" a körjegyzőség alkalmazottjaként nem volt jogosult a szerződésnek az alperes nevében való aláírására. Vitatta még az órák kezdőállását, azokat álláspontja szerint nem rögzítették.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az alperes és a kivitelező által 2007. december 5. napján jegyzőkönyvben rögzített mérőállás nem ellentétes az adatokkal. A végszámlában szereplő fogyasztás összegének havi bontására számszaki okokból került sor, az nem feltétlenül tükrözi az adott havi fogyasztást. Álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben foglaltak szerint a szerződés létrejött, az óra kezdőállását rögzítették a műszaki adatlapon, az alperes és a kivitelező között szerződés nem érinti a felek közötti jogviszonyt. Hivatkozott arra, hogy a késedelmi kamat mellőzése méltánytalan lenne, figyelemmel arra, hogy az alperes a tartozásából semmit sem fizetett meg.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a rendelkezésre álló bizonyítékokat önmagukban, és összességükben okszerűen mérlegelte, az így kialakult meggyőződésének megfelelően a tényállást helyesen állapította meg. Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével is egyetértett és annak indokait is maradéktalanul osztotta. Ezért az elsőfokú ítéletet annak helyes indokai alapján helybenhagyta. (Pp.254.§. (3) bekezdése)

A fellebbezésre figyelemmel az ítélet tábla az alábbiakra mutat rá.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, annak megismétlése, vagy kiegészítése nem szükséges. Az elsőfokú ítélet a széles körű bizonyítás eredményeinek alapos és okszerű mérlegelésén nyugszik, az megalapozott, ezért nincs lehetőség az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

A megyei bíróság helyesen állapította meg, hogy a felek között a szerződés érvényesen létrejött. Egyrészt az alperest képviselő polgármester tárgyaláson elismerte, hogy 2008. május 8-i fogyasztóváltozást megelőzően az alperes volt a fogyasztó, és mivel a perbeli fogyasztási hely bekötésére az alperes által sem vitatottan az alperes kérelmére került sor, a perbeli időszakban kizárólag az alperes lehetett az, aki a felperessel szerződéses viszonyban állt. Az álképviselőre való hivatkozás sem foghatott helyt, hiszen az alperest képviselő polgármester - általa is elismerten - tudott a mérőórák felszereléséről, ezt Márton József, a bekötést végző dolgozó tanúvallomása is alátámasztotta. Ekként az alperesi polgármester

ráutaló magatartással jóváhagyta az álképviselő cselekményét, ezáltal a képviselt vált jogosítottá, illetve kötelezetté (Ptk.219.§. (2) bekezdése).

Az elsőfokú bíróság ítéletében ugyancsak helytállóan állapította meg, hogy az alperes és az "B" Kft. között létrejött kivitelezési szerződés a peres felek közötti jogviszonyt, az abból eredő közüzemi díjtartozás megfizetésére fennálló alperesi kötelezettséget nem érinti, az csupán az alperes és az "B" Kft. közötti elszámolásnak képezi tárgyát. Az alperest terhelő fizetési kötelezettség fennállását nem befolyásolja az, hogy egy másik szerződés alapján a perben nem szereplő harmadik személytől esetlegesen követelheti az általa teljesítendő összeget.

A 2007. december 5-i jegyzőkönyvben szereplő mérőállás mellett, hogy jelen ügyben jelentőséggel nem bír, nem életszerűtlen; az abban szereplő 1107447 számon azonosított mérőóra 7.501,27- m3-es mérőállása valós lehetett a szakértői vélemény megállapítása szerint, figyelemmel arra, hogy a 1107447 számú mérőórának a 2008. május 7. napján történt fogyasztóváltozáskor rögzített mérőállása 24.197,- m3 volt. A számlázás azonban nem a 1107447 számú mérőóra, hanem a 0600007790. számú korrektor által mért mennyiség alapján történt. A felperes a korrektornak a felszerelés kori 47,- m3-es kezdő és fogyasztóváltozáskor rögzített 112.153,- m3-es óraállása alapján számította ki az alperest terhelő díjfizetési kötelezettséget. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az aggálytalan szakértői vélemény alapján, hogy a felperes korrektor által mért értékek alapján történt számlázása megfelelt a jogszabályi előírásoknak, ekként helyesen kötelezte az alperest a felperes keresetének megfelelően.

Az alperes másodlagos fellebbezési kérelme sem alapos, figyelemmel arra, hogy a felperesnek a kifogásolt (havi számlák kibocsátásában megtestesülő) mulasztása kizárólag azt eredményezi, hogy nem követelhet az alperestől a végszámlát megelőző időszakra késedelmi kamatot. Tekintettel arra, hogy a felperes kereseti kérelmében a késedelmi kamat kezdő időpontját a végszámla teljesítési határidejének lejártát követő 31. napban határozta meg, az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte ennek megfelelően az alperest a tőkeösszeg után a Ptk. 301/A.§ (2) bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetésére.

A kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 256/A.§ (2) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül eljárva a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés eredménytelen volt, ezért az alperes köteles a Pp. 239. § alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében megfizetni a jogi képviselővel eljáró felperesnek az ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget. Az ügyvédi munkadíj összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2), (5) - (6) bekezdései alapján a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével áfával együtt 250.000.- Ft-ban állapította meg.

Győr, 2010. július 13. napján

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a **Dr. Szalay Róbert sk.**
előadó bíró

Dr. Ferenczy Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: